

MUISTIO

Tampereella 22.11.70 ravitsemusliike Hämeensillan kabinetissa pidetty parachuting-tribunaali ei ollut mikään virallinen kokous vaan kuten palaverin alussa puheenjohtajaksi valittu Hakasen Eetu asian ilmaisi: muutamien yksityisten, laskuvarjostinurheilua harrastavien aikaansaannos. Näin ollen allekirjoittanut, joka valittiin sihteeriksi, ei ole velvollinen laatimaan mitään virallista pöytäkirjaa, vaan kysymyksessä on muistimme virkistämiseksi tehty kirjallinen esitys, siitä mitä tapantui. Tämä on meille kaikille varmasti tarpeen, sillä kysymyksessähän on ilmailuhaarojen kuninkuuslajin tulevaisuus.

M E I D Ä N lajimme T U L E V A I S U U S on erittäin T Ä R K E Ä Ä. Nämä muistiinpanot ovat luonnollisesti myös teille, jotka ette olleet paikalla, yhtä tärkeät kuin meille muille.

Asiaan.

Läsnä oli edustajia kymmenestä (10) eri kerhosta, yhteensä n.35 innokasta huulenheittäjää, joista Väiski innokkain tai ainakin äänekkäin.

Lähtökohta eli idea eri laskuvarjokerhojen kokoonkutsumisessa oli se tosiseikka, että kaikki maamme rättisorsat ovat varsin tyytymättömiä Suomen Ilmapuhallusliiton (SIL) toimintaan yleensä, ja erityisesti meidän näkökulmastamme katsottuna. SIL:in toiminnasta keskusteltaessa herätti roikkuleijailija Karhumäki Hallista kysymyksen: onko Suomen Ilmailuliitto joku merkkienmyyntitoimisto, vai mikä se on?

Erytisesti meidän näkökulmastamme katsottuna, todettiin SIL:in toiminnan olevan kaiken arvostelun alapuolella, nimenomaan silloin kun jaetaan määrärahoja eri ilmailuhaarojen tukemiseksi. Tässä vaiheessa lähdettiin vertailemaan pursilentäjien kontra laskuvarjohyppääjien tämän vuoden kilpailuavustuksia. Pursilentäjien kohdalla mainittiin huikeita summia, jotka hipoivat viidenkymmentuhannen (50,000) markan rajaa. Laskuvarjohyppääjät sen sijaan joutuivat kaivamaan äyrejä omistaan, tyhjiksi hypätyistä taskuistaan. Oli sitten kysymyksessä SM-, PM- tai MM-kilpailut. Näin on asia, jos jätämme huomioimatta ne pari tonnia (2.000) ja muutaman Finnairin vapaalipun, jotka liitosta heltisivät, vakuutti LUKT:in jäsen H.Toivonen Tampereelta. Ja onhan se niin, että kun puhutaan pursilentäjien saamasta kilpailuavustuksesta, tuntuu tuo meidän saamamme avustus niin pieneltä, että se helposti jää huo-

mioimatta.

AVOT, missä vika? MISSÄ on vika?

Onko vika Suomen Ilmailuliitossa vai meissä? Todettiin, jotta vika on Suomen Ilmailuliitossa.....eli meissä. SIL:issä sen takia, että sen hallituksessa ei ole riittävästi laskuvarjohuoneita kannattavia yksilöitä. Meissä sen takia, että me emme ole pitäneet huolta siitä, että siellä näitä fiksuja ja älykkäitä yksilöitä olisi.

MUTTA NYT SE ON LOPPU.

Suomen Ilmailuliiton syyskokouksissa, joissa sen hallitus valitaan, on yleensä ollut vain muutama hassu laskuvarjohyppääjä. NYT SEKIN ON LOPPU.

TOVERIT, Kuten muistatte, me päätimme koota voimamme yhteisen lipun alle ja pitää huolen siitä, että SE TODELLAKIN ON LOPPU.

Suoritimme pikaisen gallup-tutkimuksen selvittääksemme minkälaiseksi meidän voimamme näin ollen muodostuu. Helsinki n.150... ..Pori jänti 56....Oulu n.50....Utti n.120... Tampere n.60.... Varkaus n.40...Lahti n.50..Lappeenrannan suunnalla ei ehkä onnistu....Kuopio n.30...Vaasa n.15...Ylä-Savon porukka n.30..... lopputulos n.600 ääntä. Siis noin 600 laskuvarjohyppääjää jotka ovat täyttäneen 18v. sekä kuuluvat jonkun jäsenkerhon kautta Suomen Ilmailuliittoon ja ovat näin ollen oikeutettuja tuomaan mielipiteensä esille SIL:in syyskokouksessa hallitusta valittaessa. Käytännössä toki riittää, että yksi edustaja jokaisesta kerhosta on paikalla ja mikä tärkeintä, että tällä edustajalla on mukanaan VIRALLINEN VALTAKIRJA. Tekijä joka saattaa vaikuttaa heikentävästi meidän riviemme iskukykyyn on se tosiseikka, että osa maamme kunniakkaasta laskuvarjostinaineksesta kuuluu Suomen Ilmailuliittoon paikkakunnan ilmailuyhdistyksen kautta, eli toimivat tämän ilmailuyhdistyksen kautta. Tämä merkitsee luonnollisesti sitä, että heidän mielipiteensä tulevat esille SIL:in syyskokouksessa ko. yhdistyksen välityksellä. Näissä tapauksissa olisi syytä lähteä petaamaan asioita ajoissa. Minun ymmärtääkseni olisi lähdeettävä haistelemaan hieman ilmoja ja mielipiteitä siitä, onko näillä yhdistyksillä omat ehdokkaat joita he aikovat äänestää, ja onko heillä halua toimia myös oman laskuvarjoaostonsa hyväksi. Nämä ovat sellaisia asioita jotka on hoidettava erikseen ja omalla tavallaan jokaisella paikkakunnalla. Ystävämme Antero Takkala

tiesi jo kokouksessamme kertoa, että heillä Varkaudessa ovat asiat jo alustavasti sovittu näiltä osin. Saimme myös kuulla epäilyksen siitä, että tästä saattaa muodostua vaikea pulma Lappeenrannan suunnassa, johtuen kaikesta siitä, että paikallinen ilmailuyhdistys on jäsenmäärältään suuri ja ainoastaan hyvin pieni osa muodostuu laskuvarjohyppääjistä. Ikävä juttu jos ei sielläpäin päästä yhteisymmärrykseen, sillä me tarvitsemme varmasti jokaisen hyppääjän äänen ehdotuksiemme taakse päästäksemme eteenpäin tällä valitsemallamme polulla.

Tällaista keskustelua käytiin meidän mahdollisuuksistamme päästä mukaan vaikuttamaan Suomen Ilmailuliiton hallituksen kokoonpanoon vuodeksi 1971.

Entäs sitten.

Seuraavaksi keskusteltiin käytännön ongelmista. Montako hyppääjää SIL:in hallitukseen? Ketkä ovat erovuorossa? Minkälainen on äänestystapa? Miten taktikoimme?

Päädyimme siihen, että on parasta nimetä viisi hyppääjää, jotka asetamme tärkeysjärjestykseen. Paikan päällä sovitaan siitä, montako heistä me ehdotamme. Me lähdimme siitä, että oli miten oli, niin kahta miestä me joka tapauksessa ehdotamme ja juntaamme läpi. Yksi mies hallitukseen ja hänen rinnalleen LUKT:in puh. johtaja. Syntyi keskustelua hallituksen jäsenestä. Tuli ehdotus. Kavo Laurila. Syntyi keskustelua jossa muut olivat puolesta ja Väiski vastaan. H.Toivonen piti lyhyen puheen, jossa ilmeni Kavon aikaansaannokset ja tällä tavalla hän myös perusteli ehdotustaan. Väiski ei luopunut kannastaan ja oli sitä mieltä, että "romut romukoppaan jonne ne kuuluvat ja uudet nuoret voimat esille. Tämä on ainoa tapa jolla saadaan systeemiä muutettua". Oulun suunnassa oltiin sitä mieltä, että "vanhan sotaratsun" keräämälle kokemuk- selle ja taidolle on annettava arvoa. Väiski taas tiedusteli, oliko pohjolan pojalla koskaan ollut autoa, ja jos oli, niin eikös hän ollut selvillä siitä, että kun auto on ajettu loppuun niin se vaihdetaan uuteen. Tuli puheenvuoro Helsingistä jossa todettiin, että vaikka Kavolla ei ehkä ollut riittävästi aikaa, omien työ- ja muitten yksityisasioittensa takia, painaa päälle, toimia ja kehittää urheilumuotoamme LUKT:in kautta niin se ei suinkaan merkinnyt sitä, että hän olisi loppuunajettu ja heitettävä romukoppaan. Päinvastoin. Meidän tehtävämme olisi yrittää keventää hänen taakkaansa ja antaa hänelle nuoria ideoita

ja apuvoimia. Minun mielestäni tilanne olisi ihanteellinen jos LUKT toimisi työvaliokuntana, keksisi, kehittäisi, suunnittelisi sekä koordinoisi koko homman ja Kavo SIL:in hallituksessa LUKT:in puheenjohtajan ja mahd. muiden hyppääjien avulla, tunnetulla taidollaan ja rakkaudellaan laskuvarjoilua kohtaan ajaisi LUKT:in esitykset myönteiseen päätökseen.

Tästä suoritettiin äänestys. Päätös oli yksimielinen. Kavo on meidän miehemme. Käytettyjen, juuri sopivasti sisäänajettujen autojen kurssi on korkealla. Ainoastaan Väiskillä on varaa vaihtaa suoraan uuteen ja sai näin ollen merkinnän pöytäkirjaan erivästä mielipiteestään.

Nyt meillä oli ehdokas hallitukseen. Jäi ainoastaan puuttumaan hänen oma suostumuksensa. Mutta jos vanhat merkit paikkansa pitävät, niin eiköhän tuo järjestynyt.

Entä LUKT:in uusi puheenjohtaja? Aluksi vaihdettiin mielipiteitä siitä, mitä häneltä olisi vaadittava. Kielitaitoa mahd. FAI:n kokouksia silmällä pitäen sekä mahdollisimman laaja kokemus parasuuttihyppelyn parissa. Ehdotus: Jorma Mali. Muita ehdotuksia ei tullut. Kuultiin Lipin oma kanta asiassa. Lupasi yrittää. Jos ei tyydytä, vuoden päästä veks. Asia oli harvinaisen pihvi. Päätös oli yksimielinen. Tässä vaiheessa olivat ne kaksi väkisin sisälle juntattavaa selvillä. Sitten ne loput neljä. Ehdotettuja ja kannatettuja olivat: Antero Takkala Varkaudesta, Koison Kake Tampereelta, Laitakarin Seppo Helsingistä, Hakasen Eetu Tampereelta, Niemisen Timppa Vaasasta, Ahosen Risto Lahdesta, Härkösen Rane Imatralta, Kuparisen Hannu Oulusta sekä Karhumäen Pekka Hallista.

Koska päätettiin, että äänestykseen pääsee mukaan vain yksi ehdokas per paikkakunta, suorittivat Tamperelaiset pikaäänestyksen, jolloin Koison Kake tipahti pois, ja lisäksi Karhumäen Pekka kieltäytyi ehdokkuudesta. Jäljelle jääneistä äänestettiin ja lista muodostui tärkeys järjestyksessä seuraavanlaiseksi:

LUKT:in puh. johtajaksi Jorma Mali, Helsinki

SIL:in hallitukseen 1. Kavo Laurila, Helsinki

2. Erkki Hakanen, Tampere
3. Seppo Laitakari, Helsinki
4. Antero Takkala, Varkaus
5. Timo Nieminen, Vaasa

LUKT:in puheenjohtajan kohdalla tuli esille kysymys: kuka ehdottaa ja perustelee valitsemamme henkilön SIL:in kokouksessa? Tämä tehtävä päätettiin antaa Antero Takkalalle. Tehtävän varamies on Seppo Laitakari.

Siitä, kuka tai ketkä ehdottavat ja perustelevat tarvittaessa loput ehdokkaamme ei keskusteltu. Tätä kysymystä on kaiketi ratkaistava paikan päällä samassa yhteydessä kun päätetään muista menettelytavoista.

Tässä vaiheessa pyysi Väiski puheenvuoron, jossa hän hyökkäsi voimakkaasti liiton toiminnanjohtajaa vastaan, nimittäen häntä vanhaksi ja kalkkeutuneeksi kapiaiseksi. Edellämainittu puheenvuoro synnytti vilkasta keskustelua. Olihan Väiski sikäli oikeassa, että silloin kun liiton toimintaa arvostellaan, niin silloin on jossain myös löydettävissä vika. Eikä varmasti ole kovin kaukaa haettu jos arvostelu kohdistuu toiminnanjohtajaa vastaan. Tässä suhteessa olimme jota kuinakin samaa mieltä. Valtuutimme Väiskin (K.Puhakka) laatimaan ja lähettämään kirjelmän Suomen Ilmailuliittoon jossa me ilmaisemme tyytymättömyytemme ko.liiton toiminnan suhteen. Karhumäki Hallista ehdotti, että tämä nootti olisi, Väiskin linjasta poiketen, epäluottamuslause liitolle eikä suora hyökkäys sen toiminnanjohtajaa vastaan. Hän uskoi sen kuitenkin viime kädessä kohdistuvan myös toiminnanjohtajaa vastaan. Karhumäen ehdottama linja hyväksyttiin. (Väiski, muista epäsuora tyyli josta sovittiin. Ei suoranaisia solvauksia ja henkilökohtaisia loukkauksia.)

Jossain vaiheessa heräsi seuraavanlainen kysymys: onko LUKT:issa tehty arvio laskuvarjourheilun tarvitsemista varoista seuraavaksi vuodeksi? Vastaus: negativ. Siispä muodostimme komitean joka pikaisesti suorittaisi tämän arvion, jotta voisimme esittää sen SIL:in tulevassa syyskokouksessa seuraavan vuoden talousarviota hyväksyttäessä. Tämä tehtävä annettiin seuraaville: Lipi, Kitu ja Andreiskaja Takkulinskaja. (Mali, Toivonen ja Takkala)

Seuraavan, pitkäksi venyneen keskustelun puheenaihe oli: miten olisi tulevaisuudessa muodostettava Laskuvarjourheilun keskus-toimikunta? Mielipiteet jakautuivat kahtia. Toisaalta oltiin sitä mieltä, että vanha, käytössä oleva menetelmä on ok. Mutta lähinnä Oulun ja Porin suunnassa oltiin sitä mieltä, että yksi edustaja per kerho olisi se ainoa oikea tapa. Minä ymmärrän kyllä jälkimmäisenkin pyrkimyksen mutta uskon sen johtuvan siitä, että tyytymättömyys on sokaissut ja hieman sekoittanut poikien

aivosoluja. Minkälaiseksi me ymmärrämme LUKT:in toiminnan? Onko LUKT eri kerhojen sekä yhdistyksien laskuvarjojaostojen muodostama huulenheittokerho, vai onko LUKT muutamista maamme laskuvarjoalan asiantuntijoista koottu elin, joka toimii Suomen Ilmailuliiton hallituksen alaisena, kehittäväenä asiantuntijaryhmänä? Minun mielestäni jälkimmäinen arvio osuu lähemmäksi maalia.

Joku saattaa ihmetellä: eikö yksi per kerho menetelmällä koottu LUKT voisi toimia samalla tavalla? Vastaus: negatiiv. Tällä hetkellä kerhoja ja alajaostoja lienee n.15 ja tämä luku on jatkuvasti kasvamassa. Tällaisella jäsenmäärällä syntyy helposti täysin tehoton keskustelukerho. Saattoihan tuon todeta jo Tampereella. Siellä olivat aktiivisesti äänessä ehkä tuo sama määrä hyppääjiä ja puheenjohtaja oli moneen kertaan halkaista pöytälevyn nuijallaan, yrittäessään palauttaa puhetulvat asialliselle pohjalle. Sitä paitsi, mikä tärkeintä, laskuvarjokerhoilla ei ole mitään tekemistä koko LUKT:ISSA. LUKT:in KANSSA sitäkin enemmän. Toisin sanoin, kerhon pusero riisutaan eteisessä ja kokouksissa jokainen LUKT:in jäsen edustaa ainoastaan omaa itseään ja omaa asiantuntemustaan. Minulla ei missään tapauksessa olisi mitään sitä vastaan, että LUKT koostuisi yksinomaan ja pelkästään Oululaisista ja Porilaisista hyppääjistä kunhan olisivat alan parhaita asiantuntioita ja toimisivat kokemustaan hyväksikäyttäen meidän kaikkien hyväksi. Näin sen pitäisi minun nähdäkseni olla, ja jos ei ole, niin sitten on asiat todella huonosti.

Se tosiseikka, että niissä kerhoissa joilla ei ole "omaa miestä" LUKT:issa esiintyy eniten "pulinaa" johtuu ymmärtääkseni siitä, että LUKT:in informaatio on tällä hetkellä täysin down. Sitä ei yksinkertaisesti ole olemassa. Jokainen yksityinen hyppääjä sekä jokainen kerho ja alajaosto voi esittää mielipiteensä LUKT:ille kirjeitse, mutta saako hän tietoja siitä miten asiassa on päätetty! Se on tällä hetkellä arvoitus. Kuten sanottu, olen täysin vakuutunut siitä, että jos jokainen kerho ja alajaosto saisi lähettää oman edustajansa LUKT:iin saadakseen tietää mitä siellä tapahtuu, on vastaus: puheenjohtaja istuu ja itkee, repii tukkaansa ja yrittää kaikin voimin palauttaa kokouksen järjestykseen.

SIIS. Kysymys ei ole siitä ketkä istuvat LUKT:issa vaan siitä miten LUKT toimii ja jakaa informatiota.

Minä uskon vakaasti, että tässä suhteessa on tulossa parannus. Asiasta äänestettiin ja selvä enemmistö oli samaa mieltä. Päätettiin pysyä entisessä menettelytavassa.

Tämän jälkeen käytiin pintapuolisesti läpi uudet varomääräykset. Todettiin, että ne tulevat yhä enemmän antamaan aihetta itsekritiikkiin ja siirtävät suuremmissa määrin vastuuta jokaisen hyppääjän harteille. Uudet varomääräykset antavat enemmän liikumatilaa ja edellyttävät enemmän harkintaa. Näin on hyvä. Niiden pitäisi ilmestyä eli astua voimaan ennen seuraavaa kautta. Toivotaan että näin tapahtuu.

Lopuksi olimme kaikki sitä mieltä, että tämä kokous oli hiton hyvä homma, suorastaan timantti-juttu kuten Laitakarin Seppo asian ilmaisi. Lisää tällaista. Ehkä me aikanaan saamme toimintamme synkkaamaan koko laajuudessaan.

Annettiin seuraavalle LUKT:ille tehtäväksi hoitaa seuraavan" yleiskokouksen" koollekutsu joskus seuraavan vuoden alussa. Ehkä jonkun kilpailun yhteydessä?

TÄRKEIMMÄT MUISTIIN.

VALTUUTETUT KERHOJEN EDUSTAJAT, VIRALLISET VALTAKIRJAT MUKANAAN
VALTAKIRJOJEN TARKASTUKSEEN TAMPEREEN KAUPPASEURALLA 11.12.70
KLO. 9.00

Käytännön junailija: Erkki Hakanen
Härmälänkatu 5.A.6
HÄRMÄLÄ
puh.toimeen: (931-) 31434

Tämän muistion laati, mitään salaamatta ja siihen mitään (ratkaisevaa) lisäämättä sekä toivon mukaan siitä mitään unohtamatta

affe/SLK